

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANY V : NÚM. 41

REVISTA D'INCA QUINCENAL
DIA 7 de Juliol 1923

Redacció i Administració
Murta, 5.-Inca.

EN DEFENSA DE LA NOSTRA LLENGUA

D. Pau Corró, uns dels pocs inquers que se dediquen a escriure, col·laborant a «La Vanguardia Balear», ha lletgit a la premsa francesa que un jove missioner, el Pare Sansó, ha predicat la corema passada a Nostra Senyora de Montreal de Canadà davant un concurs de 12.000 persones amb gran profit per la Religió Catòlica.

Això li ha servit al senyor Corró per donar una llissó ben llampant al Batle de Ciutat D. Guillerme Fortesa, a Mossèn Antoni M. ^{ria} Alcover, al director de Ca-Nostra i demés comparces regionalistes que pretenen l'us de la llengua catalana a la trona sagrada, consistoris municipals, premsa i certaments literaris.

Mal argument heu prè, amic, per rebatre les justes aspiracions dels mallorquinistes. Justament hi ha un document Pontifici molt recent adreçat als bisbes del Canadà que desfà i fa miques la vostra tessi. No el tenim a la mà; però diu que la paraula de Deu se deu de administrar en totes les llengües existents amb les regions del Canadà.

Les llengües literaris d'aquelles terres són la anglesa i la francesa, emportades per llurs colònies, i llavors les llengües o dialectes dels pocs indígenes que no deuen ser gaires acadèmiques.

Ara, si el pare Sansó predicà la corema en francès era perquè la majoria del seus oients eren frencessos o l'entenien bé. Quand el Pare Sansó predica als naturals d'allà pot estar ben segur el senyor Corró que e-hu fa amb la llengua del país o amb el dialecte de la regió. Si el P. Sansó vengués a predicar a Mallorca, i volia treure fruit espiritual i creure el Papa, lo primer que faria seria aprendre el mallorquí i com més net i llampant millor.

Francament, senyor Corró, aquesta vegada heu sigut molt desgraciat en la vostra argumentació, l'heu bollada de cap a peus; justament acudir a l'exemple del Canadà quand allà hi ha un document que vos contradia i vos fa quedar malament.

Que ès això que deis de tirar salivades a l'hermosíssima llengua de Cervantes? Nosaltres no les veim, les mos haureu de mostrar. Qui verament tira salivades i enlletgeix l'idioma de Castella són els qui l'escriuen i no'm saben pisca, els qui escriuen un castellà de Mallorca o d'Inca, com digué, graciosament, en son Bolletí, Mossèn Alcover. No són els regionalistes que tiren salivades a llengua hermosíssima de Cervantes, que, quand l'escriuen, encara la tracten en més respecte que molts que pretenen de castellanistes. Que heu diga la clàssica poesia o la castiça prosa castellana dels Alcovers, Costa, Riber, Ferrà, Tous i Maroto, Pons, Caimari i tants d'altres.

Però lo més salat de l'escrit del Sr. Corró, és qué, planyent-se de les que diu que tiren la llengua castellana, ell és imrespec-tuós amb la catalana, dient-li la llengua dels pistolers, agraviant greument a la dolça llengua en que sa bona mare li cantava el vouverivou.

A ningú hem sentit dir la flamant frasse més que al senyor Corró, de manera que si ell no té la glòria de l'invenció, al man-co sembla que s'en fa solidari i està cotent de la mala intenció que entranya.

No volem perdre temps en refutar lo in-versemblant i grotesc del motetxo. Els in-sults no se deuen refutar. Lo meteix que si tothom no sabigués que, en lo de Barcelo-na, el més perjudicats són els catalans, so-bretot, les persones d'orde, que tant s'han esforsats pel cultiu de la llengua i el flori-ment de la cultura dins tots els ordes.

Un planyivol sentiment que fluïx de la ploma del articulista, envers els barcelonins castigats pel terrcrisme, seria més llògic i digne, que voler mesclar amb un tò des-pectiu les pistoles amb la llengua, amb la llengua nostra, quina literatura està plena de poesia i franciscanisme.

DANIEL

LA CIGALA

I

Mentres bull la soleyada
i en la terra sofocada
fins s'atura l'alenada
de tot aire refrescant,

la cigala mai cansada,
tota, tota la diada,
amb monòtona tonada
vibra ronca'l mateix cant.

¿Es que, tosca i esquerdada
sa cançó vos desagrada?
Donchs aquexa veu pesada
del poeta té un encant.

Dins la terra adormissada,
abatuda i corsecada,

de la vida no agotada
la protesta n'es vibrant!

II

Oh cigala! tot lo dia
persistint amb energia
contradius tu l'atonía
de lo sèc qui defallí.

Ta veu clama: «Poesía,
fins al cor de la sequía!
¡Bon coratge i alegría
per damunt tot lo mesquí!»

Pobre insecte, bé entenía,
lo que val ta simfonía.
l'antigor que en tu sentía
qualque cosa de diví.

l'l trobair, qui vivía
de son cant, bé t'escullía
com un símbol, i't lluhía
en sa gorra de satí.

II

Ser vibrant d'ala lleugerra,
el cantor prou te venera
com a xifra verdadera
de la sòrt que li tocà.

Tu no culls; mes, falaguera
animant la gent feinera,
pel rostoll ò damunt l'era
ta tonada bé li fa.

Tu dius, bona consellera,
que treballa a sa manera
qui en la tasca persevera
del cantar humil i sà.

Ah! benhaja qui bé espera,
i a la terra més sorrera
fa sentir amb veu certera
que pot viure i que viurà!

† MIQUEL COSTA I LLOBERA

Amistats les vull comptades;
virtuoses, ben triades.
Poc resar però amb fervor:
ans que no freda abundor.
Molt parlar de tes dolences
pot fer mal a qui no et penses.

COSES QUE PASSEN

Ecos, menteixen tant alts com són, al dir que el Sr. Durán, vol que se conservi el nom *vulgar* de la plaça del bestia. A on heu ha dit?

Ecos, menteixen tant alts com són, al dir que l'Ajuntament no ha fet res per l'ensenyança.

Ara no ens dóna la gana de desmentir Ecos en preves. A una afirmació gratuïta cal una negació absoluta.

¡Salut, claper de *bàrbara* grandesa,
que atreus lo pensament!

Regalam aquests dos versos als crítics ridículs de Ecos, que són de Mossèn Costa i Llobera.

Cronica d'Inca

Dia 18 — A la nostra església parroquial un tall de picapedrers comensa la reforma de les taulades.

El Rector, Mossèn Francesc Rayó, anuncia que abans de promoure treballs interiors en la nau, que ell té en projecte, convenia posar la taulada en condicions i que, segons els estims fets, costaria unes 7,500 pessetes, per tenir que alçar les perets a causa que la taulada casi toca les voltes i un hom no en pot passar en no esser ajagut. Començades les obres, ara resulta que vist millor la prodidura de les bigues i xabrons i demés, els tècnis diven que la reforma costarà més de 20,000 pessetes.

Per reunir aquesta cantitat no s'ha promogut cap subscripció, solament els diumenges es fa una colecta durant les misses que se destina en aquest fi.

Dia 25. — Arriba a Inca el General de l'Orde Tercera de Regulars, Rdm. P. Fra Rodrigo, que fa pocs temps vegué de Roma per visitar la Província Mallorquina de

l'Orde. Aquí ha rebut la visita del Batle Sr. Morey amb una comissió de l'Ajuntament i de moltes persones visibles de la població Ca-Nosta el saluda en pleitesia d'amor.

† ELS NOSTROS AMICS DIFUNTS

Confortada amb els auxilis espirituals ha mort la virtuosa senyora D.ª Margalida Verd Amengual, viuda de Gonzales, que feia llarg temps sufria una malaltia penosa amb gran conformitat i paciència.

Era una d'aquelles santes dones que estan completament dedicades a les obres de caritat i beneficència, d'aquella beneficència humil i callada, que sols espera la recompensa del cel i tot heu fa per amor de Deu.

Després de la mort de D.ª Antonia Siquier va esser elegida Presidenta de les Conferències de Sant Vicents de Paül de senyores, càrrec que desempenyà amb gran zel i activitat. Presidía, també, el Directori de la Confraria de la Mare de Deu del Roser i era un element molt actiu de la Congregació de Mares cristianes i de la Lliga espiritual contra la blasfèmia.

La mort és estada molt sentida per la bondat del seu caràcter, per sa virtut agrissolada, per molts de búiets que déixa dins la pietat i beneficència, per la seva labor, cultura i altres dots personals que la distingien.

Rèbia la seva distingida família nostre afectuós condol per tant sensible pèrdua.

R. I. P.

AJUNTAMENT

SESSIÓ DE 14 DE JUNY DE 1923

Hei assisteixen el Batle Sr. Morey i els regidors Durán, Rayó, i Riera.

Se presenta una instància de D.ª Rosa Balle demanant que l'Ajuntament desocupi la casa a on hi ha l'oficina de telegrafs i telefones, acordant-

se que passi a estudi de la Comissió d'Higienda.

Es dóna permís al secretari Sr. Siquier per assistir a l'Assamblea de secretaris municipals.

S'acorda comprar una bomba apropiada per extinció d'incendis, segons catàlec rebut, i comunicar al capità General de Balears D. Leopold Heredia el sentiment del Consistori per haver cessat en tant honrós carreg.

Se acorda obrir el carrer de Mercancies comprès entre els carrer de Ramon Lull i de Malferits. Degut als treballs del senyors Pujades i del Batle, els propietaris cedeixen gratis els seus respectius confrontants.

El Sr. Duràn, interessa de le Presidència major actividad per dur afecte l'acort de l'aixamplament del Cementeri.

Els senyors Pujades i Rayó fan llargs raonements sobre les reformes comensades que deurien acabar-se d'una vegada i no comensant-ne de noves.

SESSIO DEL 21 DE JUNY

Es celebrà a les 21 amb la assistència del President i de cinc regidors i el secretari interí D. Juan Estrany i nombrós públic.

Es dóna compte de les quotes abonades pels comerciants pels arbitris del Pes de bessó durant el darrer any econòmic.

El Sr. Batle, presenta un pla d'un cadafal per tocar la música que ha de tenir un temple de ferro amb baixos de pedra viva i proposa al Consistori acordi amb urgència la seva realització.

Els regidors queden sospresos davant la proposició del Batle, que encarrega plans prescindint de l'Ajuntament.

Els senyors Pujades, Riera, Rayó i Duràn fan us de la paraula tots refuant el projecte per no venir amb pressupost, amplament ni dictaminat per les comissions d'Obrès i d'Higienda.

Els senyor Batle contesta, a un per un, a tots, sempre manifestant gran desig i gran urgència de sa aprovació.

El Sr. Pujades diu que la proposició deu anar a les comissions corresponents i se passa a un altra asunto.

Els senyors Pujades i Rayó treven la qüestió del carrer del Comers perque el Sr. Batle no fa res per cobrar els milenars de pessetes que deven al Municipi els propietaris de dit carrer.

El Sr. Morey contesta que no se pot fer pa-

gar, perque la resant no està acabada.

El Sr. Pujades proposa que dins el terme de trenta dies, el Batle duga a terme la mica de correcció que falta de dit carrer a fi de poder exigir el pago de tres plassos en deute.

El Sr. Batle no vol admetre la proposta del Sr. Pujades perque diu que als tècnics, que han de dirigir l'obra, no se les pot senyalar plas. Se discuteix breument.

Voten la proposició del Sr. Pujades, els senyors Riera, Duràn, Rayó i l'autor de la proposta. Volen en contra els Srs. Batle i Bissellach.

A proposta del senyor Batle se acorda que el Sr. Duràn s'encarregui de la confecció de dues banderes per la Cassa Consistorial. Una espanyola i l'altra mallorquina.

BALANÇ

L'Ajuntament ha publicades unes fulles de l'exercici econòmic de 1922-23, quin ressumen és el següent:

Existència en caixa en 31 de Mars de 1922	11.870'11
Entradas durant l'any econòmic.	95.712'33
	<u>Suma. 107.582'44</u>

Pagaments durant l'any econòmic	101.364'27
---	------------

Existència en 31 de Mars 1923 6.218'17

Això, com se veu, és el moviment de la caixa municipal; però no la verdadera situació econòmica. Per contentar el poble s'hauria d'haver presentat un balanç veritat, a on figurasen els crèdits i deutes del Municipi, expressant clarament els seus conceptes.

FLORES DE ROELLES

Aplec de poesies per Miquel Duràn Seu-rina.—Es troben en venta a les llibreries de Ciutat, en Barcelona: a les d'en Verdager, Rambla del Centre, 5; Casals, carrer del Pi, 5; de La Formiga d'Or, Plaça de Santa Ana, 26.

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANY V : NÚM. 42

REVISTA D'INCA QUINCENAL
DIA 21 de Juliol 1923

Redacció i Administració
Murta, 5.-Inca.

Bolletí de L'Harpa d'Inca

Dia 7 d'aquest mes nostre Orfeó donà un concert an el teatre en obsequi a les famílies dels protectors i cantaires. L'entrada era per invitació i el teatre se va veure ple de gom en gom en gents de totes les classes de la societat iuquera. L'Harpa cantà les composicions següents:

Himne Mallorquí, de Pol. Oh dia del Senyor! de Mendelssonhn. L'Emigrant, de Vives. Siula Fuet, de Grieg. Serenata, de Otto. Barcarola, de Mendelssonh. La Filadora, de Vives. Flors de Maig, de Claver. L'Arbre Sagrat, de Morera. El Matalasser, de Acenci. Canigó, de Morera. El Fadrinet de son Boi, de Millet. Ploma de Perdiu, de Comella, i L'Hereu Riera, de Morera.

En totes les cançons heí va haver grans aplaudiments, veent-se l'Orfeó obligat a repetir-ne moltes per contentar el públic. Cridaren l'atenció els picaments de mans que feia una personalitat musical que s'axecava dret per manifestar el seu entusiasme. Era D. Josep Balaguer, que després vessà d'enhores bones pel Director i cantaires. Naturalment, això els encoretjà i omplí de satisfacció.

A dues taules, formoses senyoretetes vestides algunes amb simpàtic traço de pagesa recullien donatius per l'entitat coral. Se repertí una fulla firmada per la Junta Directiva, quin contengut mereix esser

esmentat per aquells que s'interesen per la vida i prosperitat de les coses bones de Inca. Diu així:

A LA CIUTAT D'INCA

Amb la satisfacció del qui veu realitzat un somni lluminós i va assolint, cada dia més, llur perfeccionament, frissàvem de presentarnos davant el poble inquer per mostrar-li amb un concert popular a on tenim el tall de nostra estimada tasca. Ja fa estona prenguerem la filova i cercàrem cànyom de la mare Terra per apendre de filar. Amb una labor constant i pacient hem arribat enredonar fils d'or i refilar joioses cançons, com els aucells de la nostra plana fruitera.

Hem tenguda la sort de trobar un bon teixidor, que sab fer tela inquera amb obrats preciosos, i que, com nostros antics teixidors, porta sang de la nostra Avior.

Dins el materialisme de nostres dies, no és poca cosa sentir cançons patriòtiques de veu robusta o d'amorosa germanor, flotant demunt el renou del tràfec de nostros famosos *dijous* i maquinaries fabrils. No és poca cosa poder dir a boca plena: *Tenim un Orfeó*. El seu fundament suposa grans sacrificis per aquesta briuada de joves menestrals de bella faisor. Suposa tecnicismes refinats i un gran esforç de son abnegat Director i una tasca espiritual del Cercol d'Obres Catòlics, dignes d'esser encoberits i estimats.

Avui podem dir que venim a treure fadrina L'Harpa d'Inca. L'hem vestida de pàgessa en totes les gràcies i elegàncies que la pugen fer atractiva i agradable. Ara lo que li falten són enamorats rumbosos que la festetgin i amb els seus presents i homenatges la facin ditxosa, rica i plena. Si vos ha interesat la seva fàison i sos cants han conmogut vostre esperit; si trobau que sa vida artística ha d'esser una glòria d'Inca, una força educadora del sentiment i una balança social de bones costums; si trobau, inquers, que tot això és bè, vosaltres teniu la paraula. A la Ciutat d'Inca toca respondre en la seva cooperació decidida.

Som un nombre reduït el qui componem la nostra entitat choral. Per tirar avant i assegurar la seva continuïtat, necessitam que les mares, que saben cantar tan bé el *vouuerivou*, ens enviïn els seus infants, que el cant los farà bons, semblant als angels. Necessitam que el jovent venga a esplaiar el seu esperit en les nostres tonades, que en moltes d'elles retrobarà el seu cor inquiet i a voltes enamorat. Necessitam que els rics obrin les seves mans plenes de presents i donatius. Necessitam de tots: entusiasme, encoretjament i cor. Tots hem d'estimar i parlar de L'Harpa d'Inca com d'una cosa nostra molt sagrada, molt espiritual, molt divina, que està par demunt les diferències polítiques i lluites socials.

La Junta Directiva estimarà grandement la demanda de soci protector del qui estiga convençut de la nostra obra social i artística, omplint el bolletí de subscripció.

Inca 7 de Joriol de 1923.

Jocs Florals de Mallorca

L'«Associació per la cultura de Mallorca» ha publicat un cartell convocatori per la celebració d'uns Jocs Florals, dia 2 de setembre vinent a la ciutat de Felanitx.

La falta de lloc nos priva de poder insertar-lo i més havent-se publicat per la premsa no hi vèim necessitat, per més que alabam la tasca cultural de nostros amics.

LA CASA DEL MATÍ

(D'Albert Samain)

La casa al bell matí riu vora de la mar,
blanca sota un teulat color de rosa clar.
Darrera un cèlic vel de clara mussolina
el sol lluu, mig velat, com una perla fina;
i tot, entre'ls penyals temuts prou del marí,
de goig sembla extremirse al vent fresc del matí.
Lida, dreta al portal, que un vert parral decora,
amb un infant al braç, somriu també a l'aurora;
i alegre, mirant lluny, dexa que'l vent foll
jugui amb los séus cabells mal nusats sobre'l coll.
Per l'escala del cel l'infantina diada
baxa lleugera i blanca i de flors coronada.
Per rèbrela més bé, la mar de sí movent,
llambreja al horitzó, tóta de viu argent...
Ja'ls nins majors, volant vers les arenes fines,
s'escapen mig vestits, per cercarhi petxines:
en và Lida los repta; ubriacs del dia clar,
amb riure cristallí fan l'aire pur vibrar...

La casa del matí riu vora de la mar.

TRAD. † MN. COSTA I LLOBERA

Bendició de la Bandera Mallorquina Festa Escolar—Conferència

Entre els importants números que se preparen per les solemnnials festes dels sants Patrons de la ciutat, n'hi ha alguns que per la seva finalitat nos toquen de de ben aprop, com són els actes que se faràn el dia 31, darrer dia de festes.

Demunt les 10 del matí se beneirà la Bandera de Mallorca amb l'assistència de les autoritats, i de totes les escoles, i de L'Harpa d'Inca, que cantaràn els himnes mallorquins. Per aquest acte el Sr. Batle ha convidat (amb atent ofici redactat en mallorquí) el President de la «Associació per la Cultura de Mallorca» a pendre-hi part activa. Sabem que alguns oradors parlaràn en representació d'aquesta entitat cultural, des de el balcó nou de la Sala, que també se construí en gust mallorquí.

Sobre les onze i mitja, el Pare Barceló, de la Missió, nadiu de Felanitx en residència a Figueres, que és un orador de gran volada i fervent lulista, donarà una conferència an el teatre, que, segurament, versarà sobre el Beat Ramón Lull, gran iniciador de la cultura de la nostra raça.

Finalment, el capvespre, es farà la festa escolar amb una esplèndida manifestació infantil, cants patriòtics, jocs rímics, esses, bobons i alegria. Tots els ginnastes aniràn en vesta uniformada. Ja ensaien, i vos dic que es una preciositat de gràcia i elegància.

Per recort, se regalarà als escolars un follet sobre l'història d'Inca, contada als infants, escrita, pedagògicament, per D. Juan Capó, Inspector i apòstol de l'ensenyança.

Flors de Roella

L'Autor d'aquest aplec de poesies pot haver passat per desagraït en la Premsa de Mallorca i de Catalunya al no donar compte dels escrits que se ocupen de la seva obra, amb unes alabances que mai havia esperat, ni de molt.

Per esmenar son retraïment, més que son des-cuit, en números vinents darem compte dels judicis que n'han fet molts de periòdics i copiarem els articles enters que trobem oportuns. Comensam avui en lo que en digué *La Hormiga de Oro* de Barcelona:

Flors de roella. Colección de poesias, por Miguel Durán. Inca. 1922.

Este libro revela a un poeta, lo que es bastante decir en estos tiempos de modernistas y escritores de versos. Hay en las poesias que lo integran, forma, fondo y emoción: arte completo. Su lectura transporta a la época de los escritores sanos, llamados románticos por algunos, que al darles tal denominación intentan involucrar una despectiva ironía, sin embargo, crearon algo, como no se consigue en las presentes épocas de serviles imitaciones.

El señor Durán ha sabido juntar la inspi-

ración de los buenos poetas octocentistas con los tecnicismos de la preceptiva actual en un conjunto tan armónico y acabado, que en muchos Juegos florales han obtenido premios con menos justicia composiciones que la crítica ha elevado hasta las estrellas.

Quien lea «Matinal» y no se sienta conmovido por aquel trasunto de sana pasión y emotivo arte en el describir, es inútil que lea a los grandes clásicos, porque tampoco encontrará nada en ellos.

Quien guste nutrirse del pan espiritual del «Bello dolor» o de la hermosa alegría que pueden infundir las líneas cortas, adquiera el libro del señor Durán. Se lo recomendamos. Pasará unas horas deliciosas y sentirá su espíritu saturado por la esencia que sólo el verdadero arte puede exhalar —J. P. N.

AJUNTAMENT

SESSIO DE 28 DE JUNY

Avui asisteixen dotze consellers amb el President. Sols n'hi falten quatre.

Se retifica s'acort de comprar un carro-galera p'el transport de la carn.

El Sr. Bissellach proposa la compra d'una cotxeria del carrer dels Angels per instal·lar-hi la carnegeria, alegant que si el solà és petit, queda el recurs d'apelar a l'expropiació forçosa dels edificis veinats.

El Sr. Morey apoia la proposta anterior, sostenguent que urgeix s'aprovació.

El Sr. Pujades diu que, antes de discutir la i votar-la, és precis que venguen els dictamens de la Junta local de sanitat i de les comissions d'Hisenda i de Mercats; però alguns regidors de la majoria se mostren impacients i el Sr. Payeras demana se doni l'asunto per discutit i se voti.

Els Srs. Durán i Riera esposen consideracions raonables per demostrar l'insuficiència de l'esmentat local.

Opinen lo contrari els Srs. Truyol (Antoni i Joan) i el President, promoguent-se llarga discussió.

El Sr. Pujades reclama els dictamens per es-

crit i li contesta el Batle que els de les Comissions municipals les té tençats el Secretari que està en llicència; no obstant vol que anit s'acordi la compra de dit local.

El Sr. Pujadas diu que no basta fer una carnegeria nova, sino que s'ideal seria reunir a un mateix punt la plassa de verdures, la pescateria i la carnegeria, tot baix de tinglad cubert, puis, no hi ha dret a tenir les plasseres tot l'hivern dins el fanc, sufrint brusques i vent. La frissor d'alguns regidors en lo de la carnegeria, afegex, demostra que la majoria del Consistori ha vengut anit per imposar-se per la força del número, no per la força de la raó. (*¡Bien! Bien!* exclama el públic).

Els Srs. Truyol (J.) i Armengol diuen que ells no obeexen a cap consigna, afegint el derrer que votarà la compra de la cotxeria per esser barata, però que no votarà s'hi posi la carnegeria per no sabre si té condicions.

El Sr. Pujol afirma que la majoria s'imposarà avui i altres dies, perque vol esser un *freno* de les minories. (!)

El President diu que se passa a votació el dictamen unicament en lo que se refereix a la compra de la cotxeria de Can Vich.

El Sr. Duràn diu que votarà en contra perque la mateixa proposició del Sr. Bissellach demostra que'l local és inservible al dir que sempre quedarà el recurs a l'Ajuntament d'anar a la expropiació forçosa dels veinats; i perque lo que se anava a comprar amb urgencia per carnegeria, ara s'acorda comprar-ho perque si, servesca o no per carnegeria.

Voten a favor de la protesta vuit regidors lliberals. Voten en contra el Sr. Duràn i Riera. Se neguen a votar el Srs. Pujades i Rayó, puis, no volen votar dictamen que desconeixen per no haver-se llegit en la sessió.

Finalment se fan diferents proposicions per part dels senyors Armengol i Rayó, quedant totes per estudi.

FLORS DE ROELLES

Aplec de poesies per Miquel Duràn Seurina.—Es troben en venta a les llibreries de Ciutat, en Barcelona: a les d'en Verdguer, Rambla del Centre, 5; Casals, carrer del Pi, 5; de La Formiga d'Or, Plaça de Santa Ana, 26.

Biblioteca Editorial

DE CA-NOSTRA

Almanac literari de l'any 1911 (Porta 23 composicions de poetes mallorquins).—En rústica: 50 cèntims.

Recordatori. Pelegrinació mallorquina a Lourdes. Festes del cinqüentenari de la darrera aparició de Maria Inmaculada, per Mossèn Salvador Galmés i Sanxo.—En rústica: 50 cts.

Aplec d'himnes i poesies del Puig d'Inca i del Santuari de Santa Magdalena i de la Creu de la Minyó, de distins autors.—En rústica: 25 cts.
Als gloriosos Patrons de la ciutat d'Inca Sans Abdón i Senen. Màrtirs de Jesucrist. Goigs, tradicions i notícies històriques p'En Miquel Duràn (Porta la música del goigs treta per Mn. Bernat Salas, organista de la Seu).—Una pesseta.—(Agotat).

Mes de Maria casolà.—Compost damunt un que n'ordenà un Pare de la Companyia de Jesús p'En Miquel Duràn.—En rústica: 40 cts.

HORA SANTA o una hora de oració amb Jesús agonizant a Getsemani practicada per la serventa de Deu Gemma Galgani fins el dia de la seva mort, extret del Devocionari Parroquial.

Impresions i notes biogràfiques de *Na Margarida de Costitx*. Terciaria Franciscana i Maria dels Sagraris Calvaris, p'En Miquel Duràn. En rústica 0'30; amb una fotografia, 50 cts.

Recordança.—A Santa Maria la Major, Titular de la Parròquia de la Ciutat d'Inca. Aplec de Poesies de distins autors. (Porta onze composicions). En rústica: 75 cts En paper lux 1'25

Residència d'Estudis catalans.

Institució fundada sots el patronat de l'Excel·lentíssim Ajuntament de Barcelona per a oferir una llar digne i un ambient familiar de cultura.

Pensió de primer ordre. Instal·lació confortable amb jardí, biblioteca i cambres a preus moderats.

Sant Gervasi: Rios Rosas 37, xalet cantonada a Padua. Servei fàcil i rapidíssim de tramvia directe a la Universitat i a la Plaça de Catalunya.

Tip. Duràn.—INCA.